

פסחים דף קטו

אין שאר ירקות		אם יש שאר ירקות	
רב חסדא	רב הונא		
בורא פרי האדמה ועל אכילת מרור	בורא פרי האדמה	בורא פרי האדמה	טיבול אי'
בלי ברכה	על אכילת מרור	על אכילת מרור	טיבול ב'

רב הונא – סובר כפי מי שאומר מצוות צריכות כוונה
 רב חסדא – מסתדר גם למי שאומר מצוות צריכות כוונה וגם למי שאומר מצוות לא צריכות כוונה

שאלה: מאן תנא דשמעת ליה מצות אין מבטלות זו את זו?

תשובה: הלל היא. דתניא: **אמרו עליו על הלל שהיה כורכן בבת אחת ואוכלן, שנאמר (במדבר ט) ע** **מצות ומריים 'אכילו**.

דעה חולקת על הלל – הבנה מתוך ברייתא: אמר רבי יוחנן: חולקין עליו חביריו על הלל.
 דתניא: **יכול יהא כורכן בבת אחת ואוכלן כדרך שהלל אוכלן - תלמוד לומר ע מצות ומריים 'אכילו - אפילו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו**.

דחיית הבנה זו בברייתא: מתקיף לה רב אשי: אי הכי, מאי **אפילו**?
הבנה אחרת של אותה ברייתא שהביאה ר' יוחנן: אלא אמר רב אשי: האי תנא הכי קתני:
יכול לא יצא בהו ידי חובתו אלא אם כן כורכן בבת אחת ואוכלן, כדרך שהלל אוכלן - תלמוד לומר ע מצות ומריים 'אכילו - אפילו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
הכרעה במחלוקת: השתא דלא איתמר הלכתא לא כהלל ולא כרבנן - מברך על אכילת מצה ואכיל, והדר מברך על אכילת מרור ואכיל, והדר אכיל מצה וחסא בהדי הדדי בלא ברכה, זכר למקדש כהלל.